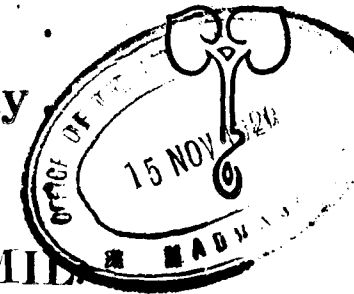

Society for the
Prevention of Cruelty
to Animals, Madras

ENGLISH & TAMIL

TIT-BITS

OF

ANIMAL LIFE

திரு. வரதமான் ஸாஹு.

*Copies can be had on application to the
Honorary Secretary, S.P.C.A., Vepery, Madras.*
Annual Subscription, Half a Rupee, payable in advance.

EDITED BY
Rao Sahib P. RAMACHANDRA RAU, B.A.,
Member of the S.P.C.A.

சென்னை: ஜி. ஹி. டி. எங்கத்தின் பெரம்பலாடிய
ராவ் ஸாஹேப் பி. இராமச்சந்திரா ராவ், பி.ஏ. அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

S. P. C. K. PRESS, VEPERY, MADRAS.

PUBLISHED QUARTERLY.

A QUARTERLY JOURNAL—Vol. XX.—Number 3.

August, 1920—ஆகஸ்டுமீன்

CONTENTS	PAGE	அட்டவணை	பக்கம்
IN ENGLISH		இங்கிலீஷில்	
Some Curious Decisions	21	சில விசித்திரமான தீர்ப்புகள்	21
News and Notes	22	வர்த்தமானக் குறிப்புகள்	22
IN TAMIL		தமிழில்	
The Health of Cattle	24	கோ ரகஷண பேரறிவி	24
News and Notes	27	வர்த்தமானக் குறிப்புகள்	27
Notice.—“Goodbye Old Friend,” and List of Convictions obtained for the first half of 1920.		அறிக்கை.—“பழைய நண்பனே சுகமாய்ப்போய் வருக,” மேலும் 1920—ஆகஸ்டு முதல் ஆறு மாதத் தில் ஜீவ ஹியூமனஸ்காக அளித்த தண்டனை களின் பட்டியல்.	

TIT-BITS

OF

ANIMAL LIFE

Published Quarterly

NOTICE

Letters are constantly being received from all parts of the Madras Presidency testifying to the excellence of the production and to the interest, utility and variety of the articles in the *Tit-bits of Animal Life* published by the Society.

For half a rupee the *Tit-bits* will be sent quarterly post-free for one year to any address in India.

The Society's object in charging a small subscription of half a rupee per year is not to make any profit out of the publication, but merely to meet the expenses of printing the copies.

It should be pointed out, therefore, that the subscribers for the copies, in addition to receiving excellent value for their money, assist a charitable cause.

The names and addresses of the subscribers together with the amount of subscription should be forwarded to the Honorary Secretary, S.P.C.A., Vepery, Madras.

TIT-BITS OF ANIMAL LIFE.

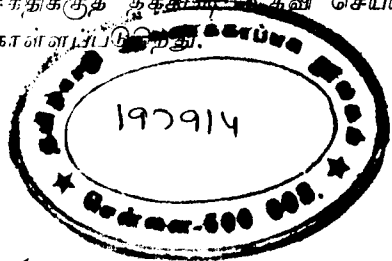
ஜந்து வர்த்தமான ஸாரம்.

பத்திராதிபரின் விஞ்ஞாபனம்.

1824-ம் வருஷத்தில் இங்கிலாந்துதேசத்து லண்டன் நகரத்தில் ஜீவ ஹிம்சை சிவாரண ராஜ சங்கமொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வாயில்லா ஜந்துக்களுக்கு அதிக உபகாரமா யிருந்துவருகிறது. அச்சங்கத்து நிபந்தனைகளை யனுசரித்து, அநேக தேசங்களில் அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் ஏற்பட்டு, சென்னப்பட்டணத்திலும் 1877-ம் வருஷத்தில் இந்த ஜீவ ஹிம்சை சிவாரண சங்க மேற்பட்டது. 1900-ம் ஆண்டுவரையில் இச்சங்கத்துக்குச் சம்பந்தமான காரியமெல்லாம் வாயில்லா ஜந்துக்களை ஹிம்சிப்பவர்களை சிதைக்குட்படுத்துவது மாத்திரமேயென் றெல்லோரும் நினைத்திருந்தார்கள். அவ் வருஷ முடிவில், இச்சங்கத்துக் காரிய நிர்வாஹகர்கள் ஜீவகாருண்யத்தை எல்லோருக்கும் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் போதிக்கவேண்டுமென் றபிப்பிராயங்கொண்டு அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர்.

2. அந்த அபிப்பிராயத்தை யனுசரித்து ஜீவ ஹிம்சை செய்பவர்க்கு விவேகமும் ஜீவகாருண்யமும் உண்டாக்கும் சமாசரங்க ளடங்கிய “ஜந்து வர்த்தமான ஸாரம்” என்னும் ஒரு பத்திரிகையை, 1900-ம் வருஷமுதல் தமிழிலும், 1903-ம் வருஷத் தொடங்கித் தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய இரண்டு பாஷைகளிலும், 1915-ம் வருஷமுதல் இங்கிலீஷ் தெலுங்கு, இங்கிலீஷ் தமிழிலும் வருஷத்துக்கு நான்குமுறை பிரசுரஞ்செய்து வருகின்றனர். பலவிதமாயுள்ள ஜீவராசிகளும் நம்மைப்போலவே கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை, அவைகளால் நமக்கு அநேகவிதமான உபயோகங்க ளுண்டு, ஆகையால் நாம் அவைகளினிடத்தில் பட்சமுட னிருக்கவேண்டும், அவைகளுக்குக் கெல்லாவிதத்திலும் செளக்கியத்தை யுண்டாக்கவேண்டும் என்பதையும், இன்னும் அநேக நீதிகளையும் பற்றி ஜனங்களுக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்பதே இந்தப் பத்திராதிபரின் கருத்து.

3. இப்படி ஜனங்களுக்கு ஜீவகாருண்யத்தைப் போதிப்பதற்காகப் பிரதி வருஷமும் ஜந்து விநோதக் காட்சியொன்று நடத்தப்படுகிறது. மேலும் இச்சங்கத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டு, வாயில்லா ஜந்துக்களின் வைத்தியசாலையும், நாய்களுக்கோர் ஆசிரயமும் பிஞ்சாப்போல் என்னும் சக்தியற்ற சிழ் ஜந்துக்களின் ஆசிரயமொன்றும் ஏற்பட்டுப் பரிபாலித்து வாப்படுகின்றன. சங்கத்துக் காரியங்களும் அவற்றிற்குண்டான செலவுகளும் வருஷத்துக்கு வருஷம் தர்மசாலைகள் விருத்தியடைவதால் விசேஷமாயிகரித்து வருகின்றன. இவற்றிற்காகத் தர்மதாபாக்களான தனவான்க ளநேகர் அவரவர்களுக்குத் தோன்றியபடிப் பணம் முதலிய உதவிகளைப் புரிந்துவந்தும், அவை போதாமல் செலவுகள் நாளுக்குநாள் அதிகரிப்பதால் அத்தரும காரியங்கள் யாதொரு குறைவின்றி நடப்பதற்காக எல்லோரும் அவரவர்களின் சக்திக்குத் தக்கபடி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இதன் மூலமாய் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளப்படுகிறது.

TIT-BITS OF ANIMAL LIFE

A QUARTERLY ADVOCATE OF HUMANITY FOR SCHOOLS AND FAMILIES

ஜந்து வர்த்தமான ஸாரம்.

பாடசாலைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் உபயோகப்படும்

ஜீவகாருண்ய விளக்க மும்மாதப் பத்திரிகை.

சம்புடம் XX.] AUGUST, 1920-ஐ ஆகஸ்டுமீ. [இலக்கம் 3.

Some Curious Decisions

During the early days of the American Society for the Prevention of Cruelty to Animals, a firm of wealthy butchers in New York City sought to restrain the society from enforcing the laws against cruelty, especially as it dealt with the mode of slaughtering hogs. The firm obtained a temporary injunction, known to the society as the 'Hog Slaughterers' Injunction' and endeavoured to have it made perpetual, in order to prevent the arrest of their employees while engaged in slaughtering animals.

The preliminary injunction was dissolved and an appeal taken by the plaintiffs to the highest court of the state, Hon'ble Elbridge T. Gerry, then counsel to the society, presented a most powerful and interesting argument in opposition, bearing upon the legal rights of animals.

'At an early period of history,' said Mr. Gerry, 'animals became the subject of legal cognizance and in various countries were both protected and punished in like form of law as human beings. "The ass lying under his burden was to be helped." "Rest on the sabbath was enjoined for cattle as well as man, and no work on that day was to be done by either."

By the ancient law of Egypt, to kill a beast wilfully was punished with death; accidentally, it was finable. Animals were prosecuted in courts of justice, between the thirteenth and seventeenth centuries, for injuries done by them to human beings or private property; and were subjected in due form of law to trial, judgment and sentence; the latter often that of death in cruel manner.

Where the animal was capable of physical seizure it was formally arrested and brought before the court and then imprisoned in the ordinary prison of the place. The public prosecutor prepared a formal accusation. Witnesses were then examined and their depositions taken as to the truth of the charge. The judge thereupon rendered judgment and passed sentence of death, which was executed in public with great formality; the animal being often dressed in the clothes of a man. The mode of death was varied according to the nature of the offence committed.

About the beginning of the seventeenth century, cases of capital condemnation of cattle and hogs appeared to have ceased. The procedure for damages against the owner of the animal offending was instituted. Where physical seizure of the animal was impracticable (e.g. of flies, locusts, caterpillars, etc., who injured crops of the country so as at times to create a famine), recourse was had to the ecclesiastical courts, by whom judgment of anathema and malediction was fulminated against the offending insects. Here again legal forms were observed and counsel often appointed to defend the insects. The plea of Chassencer in 1510, in behalf of some rats, who were prosecuted for eating the barley in a certain locality, is still preserved. Counsel insisted that the animals had a legal right to return whence they came; that there was no way open for them where cats were not waiting for them, and he urged many arguments from Holy writ in favour of his clients. He was successful. Another case is reported where a complaint was urged against certain Spanish flies. Their counsel defended them on the plea of small size and youth, and the court gravely decreed that those who drove them away should assign them a spot where they could retire and live comfortably. But the most curious case of all was in 1587,

when in Savoy a prosecution was instituted against certain weevil or vine grubs. The counsel for the grubs presented argument after argument, until the prosecution became worn out and finally offered the insects a locality to which they might retire. Their counsel first demanded a delay to consider the offer; then came into court several days after, and in the name of his clients (the grubs), declined to accept it, because the locality was sterile and produced absolutely nothing. The prosecutor joined issue of this, and a jury of experts was summoned. Unfortunately their verdict was not rendered.—*The National Humane Review.*

NEWS AND NOTES

Our Cow

For Better Milk

Treat a cow as if she were a lady. According to the Department of Agriculture, she is one to a hair. Additional force is given to the argument by discoveries announced by the department as to the real nature of some domestic animals generally believed to be entirely indifferent to their external appearance. A special study has been made of the temper of cows and the quantity and quality of milk they give when they are uncared for and when they are kept scrupulously neat and clean. A surprising amount of femininity is developed. Little touches to the cow's toilet make her unmistakably appreciative. She became at once more comfortable and by far a better producer of her speciality. Daily baths were found to mean sanitary milk and more of it. The discovery was made that for the same reason that it pays to groom horses, to assure efficiency it is worthwhile to 'doll up' a dairy cow at least once every twenty-four hours. If this is done in the stable it will not be undone in the field, for a close watch has proved that the cow is habitually a clean animal and will keep herself so.

If there are those who doubt the profits from grooming cows the department advises them to put it up to bossy and her stable-mates on the referendum plan. This is not advice that concerns farmers alone. It has a great interest for all consumers of dairy products. Dirty milk comes from dirty cows. In the experiments just concluded on the Government farm at Beltsville, Ind, milk

drawn into a sterilized pail from unwashed, long-haired, dirt-caked cows contained on an average 36,677 bacteria per cubic centimetre. The milk given by the same cows washed, clipped and groomed had only 4,947 germs. The milk having the greater number will deteriorate more rapidly owing to the multiplication of the bacteria. Even when not dangerous to the health of the consumer its value as food is far less.

The department of agriculture holds that, aside from the comfort given the cow, every dairyman should maintain his stock in an attractive, clean and sanitary condition every day in the year. The appearance of the cows is the gauge of the owner. A dirty and neglected herd indicates the shiftless, don't care farmer who is not safeguarding consumers against contaminated milk. And in consequence he is effectually cutting down the amount he sells them.—*New York Herald.*

A Police Dog

Freckles' is a born police dog, volunteer member of the Cleveland Police Force. As a puppy he became the chum of Patrolman George Ressler, and after he had shed his puppy teeth and became a full-fledged dog he attached himself to Ressler as his aide at West 65th and Lorain Streets.

Freckles leaves his home each morning and arrives at his duty post promptly at 8 a.m. He goes home to lunch, returning at one o'clock, and remains until the day's duty is over. His owner may come along and call him, but, though Freckles wags his tail in acknowledgment, he does not leave his post. Last Christmas the merchants in the district bought regulation service cloth and gold braid, and had a coat made for him. A local woodturner made a miniature 'billy,' and Superintendent Ferry of the Cleveland animal protective league, completed the outfit by presenting Freckles with a duplicate of the Patrolman's badge.

Freckles only wears the uniform when on duty. It is kept at a local drug store and thither Freckles goes in the morning to be robed, returning in the evening to have the uniform removed.

Near the duty point is Gordon school and Freckles assists the officer in seeing the children safely across the street. If an

automobile or other vehicle approaches Freckles gives a warning bark, but is quiet when the road is clear. So popular are the dog and the officer that the school teachers had a large photograph taken of the two and presented it to the officer last Christmas.

Humane Legislation

Two important bits of humane legislation have been passed by the Alabama State Legislature. By the action of the Legislature, Alabama becomes one of the States that may boast of a humane education law. The bill requires that at least twenty minutes each week, during the entire term, in each public school of the State, shall be devoted to the study of natural history and humanity towards animals. Instruction may be given by lectures, readings or through the study of text books. The teachers are required to report whether or not and how the provisions of the act have been complied with. Provision must also be made for the study of this subject at normal schools, and it must be given a place in the programs of all teacher's institutes.

The legislature has also changed the humane law of the State permitting counties of 80,000 population or over to appoint and fix the compensation of officers to enforce the provisions of the law for the prevention of cruelty to animals, and to confer upon said officers the power of deputy sheriff. Previously this right was restricted to counties of 200,000 or more.

The Dog

I've never known a dog to wag
His tail in glee he didn't feel,
Nor quit his old time friend to tag,
At some more influential heel,
The yellowest ever I ever knew
Was, to the boy who loved him, true.

I've never known a dog to show
Halfway devotion to his friend,
To seek a kinder man to know,
Or richer, but unto the end
The humblest dog I ever knew
Was, to the man that loved him, true.

I've never known a dog to fake
Affection for a present gain,
A false display of love to make,
Some little favour to attain,
I've never known a Prince or Spot
That seemed to be what he was not.

But I have known a dog to fight
With all his strength to shield a friend,
And whether wrong or whether right,
To stick with him until the end,
And I have known a dog to lick
The hand of him that men would kick.

And I have known a dog to bear
Starvation pangs from day to day,
With him who had been glad to share,
His bread and meat along the way,
No dog, however mean or rude,
Is guilty of ingratitude.

The dog is listed with the dumb,
No voice has he to speak his creed,
His messages to humans come
By faithful conduct and by deed,
He shows as seldom mortals do
A high ideal of being true.

American Field.

A man by the name of Gilbert, of Rotherham, England, and his dog 'Rover' rescued seven children from the River Dow when a fence on which the children were playing collapsed, throwing them into the water. 'Rover' brought out a little girl on his back, with a boy clinging fast to his tail.

To make the world safe for democracy is to make the world safe for the children. If it is made safe for the children it will be safe for dumb animals. If it is safe for children and dumb animals, it is safe for mankind.

The strongest animal exists entirely on vegetable food. An elephant is a match for several lions, and is a vegetarian. The animals with most speed and endurance—the horse, the reindeer, the antelope, and others—are also vegetarians.

கோ ரக்ஷண போதீனி.

(All rights reserved.)

ஜந்து வர்த்தமான ஸாரம் (18 ஆம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

25. * எருகிற மாட்டுக்கு மருந்து.

நோயின் தன்மை:—எருகிற மாடு என்றால் தன்னிலையினின்று மீறி நிற்கும் மாடு என்னலாம். தான் எப்போதும் இருப்பது போலிராமல், மாடு வேறு தன்மையடைந்து கட்டுக் கடங்காமல் விருப்பதையே தன்னிலையினின்று மீறிநிற்பது என்று சொல்லவேண்டி வருகிறது. மாடுகள் தம் நிலையில் நின்றிராமல் அங்கும் இங்கும் ஓடித்தள்ளாடி விழுந்து விடுவதையே இந்த வியாதியின் தன்மை பென்னலாம். இது அபூர்வமான வியாதியே யென்னலாம். இப்படி பெரும்பாலும் எல்லா மாடுகளுக்கும் இந்த மாதிரி வியாதியுண்டாவதாக அதுபவத்தில் கண்டதில்லை. எனினும், அப்படி அபூர்வமாய் உண்டாகக்கூடிய வியாதிகளைக் கால்தாமத மில்லாமல் கீழே கூறப் போகும் ஒளஷதங்களைக் கொடுத்துச் சொல்ல தம் பண்ணலாம்.

ஒளஷதம்:—பாய்ச்சோற்றிலே என்ற மூலிகையைக் கொண்டு வந்து, அதை ஓரளவாய் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒருபடி வரகு அரிசியைப் புடைத்துத் தறித்துக் கொழித்தெடுத்துச் சுத்தமாய் வைத்துக் கொண்டு, மேற்படி மூலிகையைச் சேர்த்து நன்றாய் அரைத்துக் கரைத்து மாட்டின் உள்ளுக்குக் கொடுக்க மாடு, தன் நோயினின்று நீங்கிச் சொஸ்தமடையும்.

மற்றோர் மருந்து:—ஐந்து ஊமத்தை யிலைகளைக் கொண்டு வரவேண்டும். கால்படி உப்பெடுத்துச் சன்னமாய்ப் பொடிசெய்து, மேற்படி ஐந்து ஊமத்தை யிலைகளிலும் மேற்படி சன்னமான பொடியுப்பை வைத்து நன்றாகச் சுருட்டிவிடவேண்டும். அந்த ஊமத்தைச் சுருள்களை வைக்கோலில் வைத்து சுருள் உப்பும் இலையும் கீழ் வீழாமல் மறைத்துச் சுருட்டி, மாட்டின்வாயில் கொடுத்து, மென்று அவற்றை அது தின்று விடும்படியாய் பார்க்க வேண்டும்.

மற்றோர் மருந்து:—வாழைப் பூவினைக் கொண்டு வந்து அப்பூவின் நரம்பெடுத்துக்

* எருகிற என்றும் தன்னிலையினின்று மீறி நிற்கிற என்றும் அர்த்தம் ஒன்றுதான். மாட்டு வைத்தியர்கள் உபயோகிக்கும் அதே பதத்தை இங்கு உபயோகித்தோம்.

கொள்ளவேண்டும். களிப்பாக்கு பலம் ஒன்று, காசுக்கட்டி பலம் அரை, இவைகளை வாங்கிவந்து நன்றாகப் பொடிசெய்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதையன் கொழுந்து ஓரளவாய் எடுத்துக்கொண்டு வந்து, அதையும் வாழைப்பூ நரம்பில் கொஞ்சம் அளவையும் சேர்த்து நன்றாக இடித்துவைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவற்றினுடன் மேற்கூறிய கடைச்சாக்குப் பொடிகளைக் கலந்து உருண்டைபண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். பின், ஆமணக்கு இலைகளைக் கொண்டுவந்து, அந்த இலையில் மேற்கூறிய மருந்தைப் பரப்பி மடித்து, வைக்கோலில் மூடி மாட்டிற்கு உள்ளுக்குக் கொடுத்துவா மாடு தன் நோயினின்றுச் சுகமடையும்.

26. இரத்தக்கோல்லி.

நோயின் தன்மை:—இரத்தக்கழிவினால் மாடுகள் தம் வலியிழந்து இறந்துபடுகிறதனால், இந்த நோயினை இரத்தக்கோல்லி என்று வைத்தியநாலோர் பெயரிட்டழைப்பது பொருத்தமானதா யிருக்கின்றது. இரத்தக்கோல்லி என்னும் நோய் பிடித்த மாடுகள் இரத்தம் இரத்தமாகக் கழியும். அவைகள் விடும் நீரும் இரத்தமாகவே இறங்கும்.

ஒளஷதம்:—எள்ளினைச் சுத்தம்செய்து கல்போக்கி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒன்றரைப்படி எள்ளினைப் பகிவின்பால் விட்டரைத்து, ஒருபடி பால்விட்டு அந்த எள்ளுருண்டையைத் தாராளமாய்க் கரைத்து அதை மாட்டுக்கு உள்ளுக்குக் குடிப்பிக்க, மாடு நோயினின்று நீங்கித் குணமடையும்.

27. பூலால் கோல்லி.

நோயின் தன்மை:—பூலால்கோல்லி எனும் ஒரு வியாதி மாட்டைப்பிடித்து வருத்தும்போது மாடு ஒருவிதமாய் நிற்கக்கூடாமல் படுக்கும். எழுந்திருக்கும், அடிக்கடி நிலையில் நிற்காமல் படுத்துப்படுத்து எழுந்திருக்கும். அம்மாட்டினைப் புல்தரையில் கொண்டுவிட, புல்பிடித்து மேயாமல், அங்கும் படுத்துப்படுத்து எழுந்திருக்கும் தன்மையதாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட மாட்டின் குணத்தை நோக்கி இந்த மாட்டை பூலால் கொல்லி பிடித்து வருத்துகின்றதென்னலாம்.

ஒளஷதம்:—மருதமரத்துத்தோலை ஓரளவாய்க் கொண்டு வந்து வைத்துக்கொள்ளவே

ண்டும். பின் வெள்ளைப்பூண்டு, வசம்பு, மிளகு முதலியவைகளையும் ஓரளவாய் வாங்கிவந்து, வசம்பு, மிளகு முதலியவற்றை இடித்துப் பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு, பூண்டினை மருதமரத்துப் பட்டையையும் சேர்த்து நன்றாய் உரலில் இடித்து, மேற்கூறிய வசம்பு மிளகுத் தூள்களையும் இதில் சேர்த்து உருண்டைபண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது. பின் காடிகொண்டு வந்து, அதில் இந்த உருண்டையைப் பிட்டுத் தாராளமாய்க் கரைத்து மாட்டின் உள்ளுக்குச் சேர்க்க, இம்மருந்தினால் சீக்கிரத்தில் மாடு சுகமடையும்.

28. கோல்லி நோய்.

நோயின் தன்மை:—மருந்து உபயோகித்துச் சொஸ்தப்படுத்தாமற்போனால், திடீரெனவும் கொல்லுதன்மை வாய்ந்திருத்தலினால், வைத்தியநாலோர் இந்த நோயினைக் கோல்லி என்று பெயரிட்டழையா நிற்பர். இந்த கொல்லிநோய் எட்டுவகைப்படும். வகையை ஆங்காங்கு சொல்லியிருப்பதைக்கண்ணிர்க்க; கொல்லிநோயினால் வருந்தும் மாடுகளின் கன்னங்கள், நாக்குகள் முதலியன சுபாவம்போலில்லாமல் வீங்கியிருக்கும். மாடுகளின் மயிர் சிலிர்த்திட்டு நிற்கும்.

இந்நோய் பிடித்த மாடுகள் நின்றவிடத்தில் தானே அசையாது நிற்குமே தவிர, மற்றோர் அடிபெயர்ந்து வேறேரிடம் நகரமாட்டாது.

ஒளஷதம்:—எருக்கன்வேர், சதுரக்கள்ளி முதலிய மூலிகைகளைக் கொண்டு வந்து உரலிவிட்டு இடித்து அரைத்து உருண்டைபண்ணி எடுத்துக்கொள்ளவும், இதனை நல்ல தண்ணீரில் தாராளமாய்க் கலந்து கரைத்து மாட்டின் உள்ளுக்குக் குடிப்பிக்கச் செய்ய மாடு நோயினின்று குணமடையும்.

குடுபோதேல்:—மாடுகளுக்கு இந்நோய் வந்திருக்கும்போது சில பாகங்களில் வீக்கங்கண்டிருக்குமென்று மேல்சொல்லியிருக்கிறோம், அந்த பாகங்களில், உலக்கைப் பூனை நெருப்பில் காயவைத்து, அந்தப் பாகங்களில் குடுபோடவும்.

29. சுழல் வெக்கை.

நோயின் தன்மை:—சுழல் வெக்கையினால் வருந்தும் மாடுகளின் நீர்த்தாரைகள் கட்டிப்போய் அடைபட்டுவிடும். அந்தக் குறியினால் மாட்டைச் சுழல்வெக்கை வியாதி பிடித்துவிட்டதென்று திட்டமாய் அறியலாம்.

ஒளஷதம்:—சோற்றுக் கற்றாழை மடல்களைக் கொண்டு வந்து அவற்றிலிருக்கும் முள் ளையும், மேற்புறணியையும் நீக்கவிடவேண்டும். அதன்பின்னால் உள்ளேயிருக்கும் சோற்றையலம்பி, பசுவின் கோமயம் ஒருபடி பிடித்துக்கொணர்ந்து அதனிற்சேர்த்து இந்தக் கற்றாழைச் சோற்றை அம்மியிலிட்டு அரைக்க வேண்டும். பின்னால் மிகுந்துள்ள கோமயத்தில் அரைத்ததைவிட்டுத் தாராளமாய்க் கரைத்து மாட்டுக்கு உள்ளுக்குக் கொடுக்க, நீர்த்தாரைகள் திறந்து குளிர்ச்சியுண்டாகி மாடு குணமடையும்.

30. அக்கவெக்கை.

நோயின் தன்மை:—அக்கவெக்கை என்ற வியாதி பிடித்தமாடு எப்போதும் உடம்பு நெறித்துக்கொண்டே யிருக்கும், சாவதானமாய் நின்ற நிலையில் நில்லாது. இந்த வியாதிப் பிடித்த மூன்றாவது நாளில், கண், நாசி முதலிய இடங்களில் மாட்டிற்குப் பூச்சிகள் உண்டாகிப் பின்னும் மாட்டை அதிகமாய் வருத்தும். அதுவுமல்லாமல் இம்மாட்டின் குடலும் புரளும் தன்மையடையும்.

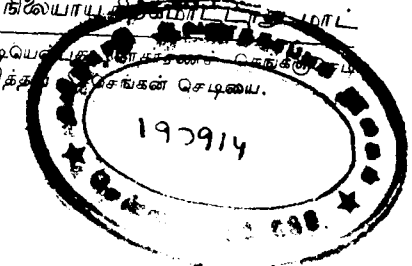
ஒளஷதம்:—சுருப்புட்டிவெல்லம் பலம் அரை வாங்கிக்கொண்டு வந்து, வட்டக்கிலு கிலுப்பை என்னும் பூண்டை அதிற் சேர்த்து அரைத்து உருண்டை பண்ணி மாட்டுக்கு உள்ளுக்குக் கொடுக்க, அக்கவெக்கை என்னும் நோய் தீருவதாகும்.

பூச்சிவைத்தலை எடுக்க மருந்து:—* செங்கஞ்செடியில் ஒருவிதப் பூச்சிகள் கூடுவைத்திருக்கும். அந்தப் பூச்சிக் கூடுகளைக் கொண்டுவந்து, மாட்டுக்குப் பூச்சிகள் பிடிக்கவிருக்கும் முன்னால் காணும் வீக்கங்களில் மேற்படிபூச்சிக் கூண்டினால் அடித்துவா, அக்கவெக்கை என்னும் நோய் தீரும்.

31. பன்னிக்குருவன்.

நோயின் தன்மை:—பன்னிக்குருவன் என்னும் நோய்கொண்டமாடு வயிற்றுக்கடுப்பெடுத்து ஒரு நிலையாய் நிற்காமல், அப்படியும் இப்படியும் புரண்டுபுரண்டு வீழும். இப்படிப்பட்ட மாடுகளின் கண்களிலிருந்தும் புகைச்சல் உண்டாகும். மாடும் எப்போதும் ஒரே நிலையாய் நிற்கமாட்டாது மாட்டின்

* செங்கஞ்செடியென்பது ஓளச்செண்டு செங்குண்டியன்று இங்கு குறித்தது ஓளச்செண்டு செடியை.

டின் காது நாயிரைச்சலாய்ச் சத்தமிடும். வயிறும் உடம்பும் சிலிர்த்துக்கொண்டு சிறுத்து நீர்விடும் செவிகள் எடுத்துக்கொண்டு நிற்கும். முதுகு அடிக்கடி நெளிக்கும். முதுகு மயிர்கள் சிலிர்த்துக்கொண்டிருக்கும். மேய்ச்சற் றையில் கொண்டு மேயவிட்டால், மேய விருப்பம் சிறிதேனும் கொள்ளாமல். தள்ளாடித் தள்ளாடி நடக்கும்.

ஒளஷதம் :—பலாஇலை, கழுதைத்தும்பை இலை, முள்ளிஇலை முதலியவைகளை ஓரள வாய்க் கொண்டுவிந்து உரலில்போட்டு இடித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வசம்பு, கடுக்காய் முதலிய கடைச்சாக்குகளையும் ஓரளவாய் வாங்கிக் கொண்டுவிந்து இடித்துத் தூள்பண்ணிக்கொண்டு. மேலே உரலிலிடித் தவைகளோடு கூட்டி. மறுபடியும் அவற்றை அம்மியில் இட்டு விழுதுபோல் அரைத்தெடுத்து உருண்டைபண்ணிக்கொள்ளவேண் டும். மறுபடியும் இந்த உருண்டையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்மோர் விட்டரைத்து, தாராளமாக மறுபடியும் மோரைவிட்டு இதனிற் கலந்து மாட்டிற்கு உள்ளுக்குக் குடிப்பிக்கக் கொடுக்க மாடு மேற்கூறிய நோயினின்றும் நீங்கிக் குணமடையும்.

32. பூ த மூ தி.

நோயின் தன்மை :—பூதமூதி என்பதும் கால்நடைகளைப் பிடித்து வருத்தும் மற் றொரு வித வியாதியாகும். இந்நோய் பிடித்த மாட்டின் நாக்கும் மூக்கும் வீங்கியிருக்கக் காண லாம். மூக்கினாலேயே இவ் வியாதிப்பட்ட மாடு இரத்தம் சிந்தும் இப்படிச் சிந்துவது இந்நோய் வந்திருக்கிறதற்கு ஓர் குறியாகும். இன்னும் இந்த மாட்டை மேய்ச்சற் றரைக்குக் கொண்டுபோக அங்கு இது மேயாது.

ஒளஷதம் :—ஆவாரம்பட்டையிலே, சிலந் திராயகத்தின் இலை முதலிய மூலிகைகளைக் கொண்டுவிந்து குறுணி அளவு தண்ணீர் எடுத்து அதில் இவ்விலைகளைப்போட்டு அடுப் பின்மேல் வைத்து நன்றாகக் கொதிக்க வைக்க வேண்டும். இந்தத் தண்ணீரின்மேல் மாட்டின் வாயைக் கழுவவேண்டும். இன்னும் இதே தண்ணீரை மாட்டின் உள்ளுக்கும் செலுத்த, மாடு நோயினின்றும் குணமடையும்.

மேல் பூச்சு :—மேற்கூறிய சிலந்திராயகத் தின் இலையை அரைத்து வீக்கமான பாகத் தில் பூசிப் பற்றுப்போடச் சிக்குரத்தில் மாடு நோயினின்றும் நீங்கிக் குணமடைவதாகும்.

33. ப ன் னி க் கு ரு வ ன். (31 A)

நோயின் தன்மை :—பன்னிக்குருவன் நோயைப்பற்றி 31-வது அத்தியாயத்திலேயே ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறோம். இவ்வியாதி யைப்பற்றி வேறு குறிகளையும் கீழே சொல் லுவோம். இந்நோய் பிடித்த மாடுகள் சில வேளைகளில் காதுகளை எடுத்து எடுத்து நிற் கும். நிமிர்ந்துநிற்கும். வாலேத் தூக்கிப் பின் பாகத்திலே கொண்டு திணித்துக்கொள்ளும். இக்குணம் கண்ட மாடுகளையும் பன்னிக்குரு வன்வியாதி பிடித்ததென்று அதுபோகஸ்தர் கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஒளஷதம் :—நசியமருந்து. மேற்கண்ட குறிகளுள்ள மாடுகளுக்கு நசிய மருந்து இட் டாலே குணமாகிவிடும் என்று அதுபோக மாட்டுவைத்தியர் பின்வரும் நசியமருந்தை உபயோகிக்கச் சொல்லுகிறார்கள்.—சுரைஇலை, உத்தாமணிஇலை, குப்பைமேனியிலே, வேளை வேர், இம்மூலிகளைக் கொண்டுசேர்த்து இவை யொவ்வொன்றினையும் ஓரளவாய் எடுத்துவை த்து, உரலிலிட்டு இவற்றை இடித்துச் சாறு பிழிந் தெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பத்து வெற்றிலையைக் கொண்டுவிந்து கசக்கிப் பிழி ந்து சாறு எடுத்து மேற்கூறிய சாற்றிலே சே ர்த்துக்கொள்ளவும். ஓரளவாய் மிளகையும் எடுத்துக்கொண்டுவிந்து சன்னமாய்ப் பொடி செய்து இந்தச் சாற்றில் கலக்கிச் சேர்த்து எடுத்து நாகியிலிட, மேற்கூறிய வியாதி வாய்ப்பட்ட மாடு சிறிது காலத்தில் நோய் நீங் கிச் சொஸ்தமடையும்.

34. கு று வ டை ப் ப ன்.

நோயின் தன்மை :—குறுவடைப்பான் என்னும் மாட்டுவியாதி அடைப்பான் வகை களில் ஒன்றாகும். குறுவடைப்பான் கொண் டமாட்டின் தலையில் வீக்கம் கண்டிருக்கும். வயிறு உப்பி வாயினின்றும் நீர் விழுந்தவண் ணமாயிருக்கும். செவிகள் விறைத்து நிற் கும். இப்படிப்பட்ட மாடுகளின் கண்களில் பீளை சார்ந்திருக்கும். வாயினின்றும் துரை தள்ளும். வாயினின்றும் மாட்டிற்கு வாந்தியு முண்டாகும்.

ஒளஷதம் :—நசியமருந்து. தும்பையி லையை ஓரளவாய்க் கொண்டுவிந்து அதில் ஓரளவு வெள்ளைப்பூண்டைச் சேர்த்து இடி த்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இடித்ததி லிருந்து சாறு இறக்கி ஒரு பாத்சிரத்தில்

வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பின்னால் இலுப் பைக்கட்டியை ஓரளவாய் எடுத்துச் சன்ன மாயத் தூள்பண்ணி எடுத்து மேற்கூறிய சாற்றில் போட்டுக் கலக்கிவைத்துக்கொண்டு, அதில் சிறிதளவு சாராயம் சேர்த்து மாட்டு நாகியில் நசியமருந்தாகப்போட்டு உபயோகிக் கவும். சாராயத்திற்குப் பதிலாக எலுமிச்சம் பழ ரஸத்தையேனும், சிறு நீரையேனும் உப யோகிக்கலாம்.

உள்ளுக்கு ஒளஷதம் :—முருங்கைப் பட்டை, அழிஞ்சிவேர், மிளகாணைவேர், (மிளகு அரணைவேர்பட்டை முதலியன எல் லாவற்றையும் உபயோகிக்கலாம்) முதலிய வைகளைக் கொண்டுவிந்து ஓரளவாய் எடுத் துக்கொண்டு, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து இடி த்து அரைத்து உருண்டை பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். இதை மூன்று எலுமிச்சங் காயள வாக்கி ஒரு எலுமிச்சங்காயளவு மருந்தைச் சிற்றமணக்கெண்ணெயுடன் கலந்து, அத னில் அரைப்படியளவு வெள்ளாட்டுக் கோம யத்தினைக் கலக்கி மாட்டுக்கு உள்ளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தினம் ஒவ்வொரு வேளை யாக மூன்று நாளைக்குக் கொடுக்க மாடு நோயி னீங்கிச் சொஸ்தமடையும்.

35. அ டை ப் ப ன்.

நோயின் தன்மை :—சில மாடுகளுக்கு இருந்தாற்போலிருந்து நாக்கு வீங்கும் வாயி னின்றும் நீர்வடிய ஆரம்பமாகும். சில மாடு களுக்குத் தொண்டையிலே கட்டிக்கொண்டு சிலேஷம் கொண்டிருக்கும். தொண்டை யும் சிவந்திருக்கும். இப்படி மாட்டின் வியா தியின் தன்மை காணப்படுவதற்கும், மாட்டு வைத்தியர் பொதுவாக அடைப்பான் என்று சொல்வார்கள். தொண்டை கட்டி அடை படுவதனால், இவ்வியாதியை அடைப்பான் என்று பொதுவாகச் சொல்லுதலும் பொருத் தமானதாயிருக்கும்.

ஒளஷதம் :—கூழாங்கற்களைக் கொண்டு வந்து, அவற்றை அடுப்புமேல் பழுக்கப் பழுக்கக்காய்ந்தவறுப்பு வாணலியில் நன்றாக வறுத் தெடுத்துக்கொண்டு அடைப்பான் வியாதிப்பிடித்த மாட்டுவாயிலே எருமைக் கொம்பு வைத்து அதிலே வறுபட்ட கற்களைக் கொட்டி, அக்குழாய் வழியாய்ப்போய் விழும் படியாய்ச் சாராயத்தையோ அல்லது வெண் ணையையோ விடவேண்டும். அப்படி விடப்

பட்ட சாராயமோ வெண்ணையோ, வறுபட்ட கூழாங்கற்களில் உறைத்து, வீக்கங்கொண்ட தொண்டையில் சுறசுறவென்று விழும். அந்த சமயத்தில் பச்சை மிளகாயினை அரைத்துப் போடவும்.

குடுபோதேல் :—இம்மருந்து குணம் தராதுபோனால், மாட்டின் மார்பில் புள்ள டிச் சூடாய்ச் குடுபோடவும்.

மற்றோர் மருந்து :—எருக்கன் கிழங்கு இரண்டுபலம் கொண்டுவிந்து. அதனை அம்மியில்வைத்து அரைத்து வெந்நீரில் அதனைக் கலந்து மாட்டுக்கு உள்ளுக்குக் கொடுக்க மாடு நோயினின்றும் நீங்கிக் குணமடையும். (இன்னும் வரும்.)

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்.

பசும் பாலும் மாகேளும்.

இந்தியாவில் உழுதொழிலாளிகள் செல்வ மென்னப்பட்டவை எருதுகள், பசுக்கள் எரு மைமாடுகளேயாம். 1913-14-ஆம் வருஷங் களில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் 4,80,00,000 எருதுகள் இருந்தனவாகக் கணக்கெடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவற்றில் மூன்றில் இர ண்டுபாகம் அதாவது 3,20,00,000 எருது கள், பிரயோசனமற்றவையாய்ப்போய், உழு தொழிலுக்குத் தகுதியற்றவையின. ஆகவே, வியவசாய உலகத்திற்கு 1,60,00,000 எருது கள் உபயோக முள்ளவையாயிருந்தன. இந்த எருதுகள் இந்தியாவில் நிலங்களை உழுது பயிரிடப் போதுமானவைகளாயிருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் இந்தியாவில் 22,00,00,000 ஏக்கர் நிலங்கள் உழுது சாகு படி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, 21 ஏக்கர் நிலங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும், ஒரு ஜதை மாடுதான், உழுது பயிரிடுதற்கு இருப்பதாகக் கணக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் 2 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயிரிட ஒரு ஜதை எருதுகள் தேவையாயிருக்கும் என்று வியவசாய நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார் கள். ஆகவே இதிலிருந்து இந்தியாவில் நிலங் களைச் செவ்வையாய் உழுதுபயிரிடப் போது மான எருதுகள் இல்லையென்பது ஸ்பஷ்ட மாய்த் தெரிகின்றது. ஆகவே, உழுது பயி ரிடவேண்டிய நிலங்களின் விஸ்தீரணத்திற் கும், அதற்குத் தகுந்தாற்போல் தேவை யான மாடுகளின் சங்கியைக்கும் ஏராளமான

வித்தியாசம் இருக்கிறது. மேற்கூறிய கணக் கிவிருந்து, இந்தியாவில் மாடுகள் இல்லாத நிலைமையில், வியவசாயம் நடைபெற்று வருகிறதென்பது தெளிவாகின்றது.

இதுமட்டுமன்று, இப்போது வியவசாய உழவுக்குக் கிடைக்கிற எருதுகளும் நன்றாக இருக்கவில்லை. வயிற்றுக்கில்லாமல் மெலிந்து போன சப்பை எருதுகளே கிடைக்கின்றன. ஏன் இப்படி உழும் எருதுகள் சப்பையாய் மெலிந்துபோய்விட்டன. ஆகாரம் கிடைக்காமலே, இவைகள் இப்படி மெலிந்துபோய் விட்டனவென்றே சொல்லவேண்டும்.

பசுக்களின் தொகைக் குறைவினாலும், அவைகளின் புஷ்டிக்குறைவினாலும், பசும் பால் இந்தியாவில் அகப்படுவது குறைவாகி விட்டது. சுமார் ஒரு நூறுமுறைக்கு முன்னால் அல்லது 10 வருஷங்களுக்கு முன்னால், சேர் ஒன்றுக்கு ஆறு பைசாவுக்குக் கிடைத்துவந்த பால். இப்போது ஒன்றையறையறை கொடுத்தாலும், கிராமாந்தரங்களில் கூட அகப்படுவதில்லை. ஆகையினால் இந்தியர்கள் உண்டு புஷ்டியடைந்துவந்த பாலும் வெண்ணையும் அவர்களுக்கு சுலபமாய் அகப்படுவது அருடையாய்விட்டது. அதனால் தேசத்தார்க்கு ஏற்கனவேயிருந்த பலம் குன்றிப்போய்விட்டது. இப்படித் தேசபலம் குன்றிப்போகவே, கால்ரா. இன்புஷ்வன் ஸா, மலேரியா முதலிய வியாதிகள் தேசத்தார்க்குள் வேருன்றிவிட ஆய்மித்துவிட்டது. ஆகவே பால் பசு குறைவுபட்டதும், வியவசாய எருதுகள் குறைவுபட்டதும், தேச ஜனங்களின் சுகமத்திற்கு ஹானியை யுண்டாக்கிவிட்டது.

ஆகவே, இதை நிவர்த்திக்க பின்வரும் பரிகாரங்கள் செய்தல் மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது.

அமெரிக்காவிலும் கானடாவிலும் வியவசாய இலாகாதார் கால்நடைகளாகிய மாடுகளைத் தனிப்பட பரிபாலனஞ்செய்ய ஏற்பாடு செய்திருப்பதுபோல், இந்தியாவிலும் வியவசாய இலாகாதார் மாடுகளைப் பரிபாலிக்கும் தனி வகுப்புப் பிரித்து வேலைசெய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்யும் தனி வகுப்பார் வருஷவாரியில் மாடுகளின் விருத்தியம்சம் செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமா இருக்க வேண்டும்.

மேய்ச்சற்றறை.

காட்டுப் பிராந்தியங்களில் சில பாகங்களை மாடுமேயும் பாகங்களாக விட்டுவிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்குட குடியானவர்களுக்குச் சிரமம் உண்டு. காட்டுப் பிராந்தியங்களுக்குப் போகும் பாதைகள் ஒழுங்காயிருப்பதில்லை. சில வேளைகளில் காடுகளுக்கும் மாடுகளினிருப்பிடத்திற்கும் தொலைதூரமா இருக்கின்றது. ஆகவே, மேய்ச்சற்றறைக்கு விடப்பட்ட காட்டுப் பிராந்தியங்களைக் கூட குடியானவர்கள் உபயோகிக்க வழியின்றிக் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, குடியானவர்களின் சம்பந்தத்தில் இருக்கிற காடுகளை குடினரின் மாடுகளின் மேய்ச்சலுக்காக விட்டுவிட வேண்டும். பொதுக்காடுகள் கவர்ன்மெண்டரால் கைவசப்படுத்தப்பட்டு, மாடுகளின் மேய்ச்சலுக்கென்று, அவற்றை யாதொரு கட்டணமுமில்லாமல் கிராமாந்திர வாசிகளுக்கு என்று அவற்றைவிட்டு, அங்கு அவர்கள் மாட்டை மேய்த்துவரவேண்டும்.

குடிதண்ணீர் வசதி.

கோடைகாலத்தில், மாடுகளுக்குக் குடிக்கத் தேவையான குடிதண்ணீர் வசதி யமைந்திருப்பதில்லை. இதுவிஷயமாய் மாடுகளைப் பரிபாலிப்போர் அவசியம் கவனிக்கவேண்டும். பஞ்சகாலத்தில் இத் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தானாக உண்டாகிவிடுகிறது. இம்மாதிரியான பஞ்ச காலங்களிலும் கஷ்ட காலங்களிலும் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமையால், அநேக நூற்றுக்கணக்கான மாடுகள் தொகைதொகையாய் இறந்து படுகின்றன. சேன்ற வருஷத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தில்மட்டும் ஓவ்வோரிடத்திலும் இலகூக்கணக்கான மாடுகள் ஆகாரமில்லாமலும், குடிக்க நீர் இல்லாமலும் மாண்டுபோயினவென்று கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைப் பொதுவான தர்ம கைங்கரியங்களில் சிறிது நிவர்த்தி செய்யலாம். பழைய காலம்முதல் கிராமாந்திரங்களில் வெட்டிவந்த குளம்வெட்டும் தருமத்தை ஊக்கமுயர்த்தி அதுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருதல் உத்தமமான காரியமாகும். கவர்ன்மெண்டு தரப்பில் டிஸ்ட்ரிக்க்டுபோர்டார்களும், லோகல் போர்டார்களும், கிராமாந்திரங்களில் கிணறுகளும்,

குளங்களும் அதிகமாகத் தோண்டத் தேவையான பணம் கொடுத்துதவவேண்டும்.

இன்னும் கசாப்புக்கடைகளில் வெட்டக் கொண்டுவரும் மாடுகளுக்கு அதிக லைசென்ஸ் (License) விதித்து, புஷ்டியுள்ள மாடுகளை வெட்டாதவாறு தேவையான வழிகளும் வரிகளும் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

மாடுகளை வளர்க்கவும், நல்ல காலிகளை உற்பத்தி செய்யவும் தேவையான சாஸ்திரீய முறைகளை வியவசாயிகளுக்கு அப்போதாப்போது கற்பித்து, நல்ல காலிகளை வியவசாயிகளாகவே உண்டாக்குமாறு வேண்டிய வழிகளைச் செய்யவேண்டும். வியவசாய இலாகாதார் இது சம்பந்தமாய் அடிக்கடித் துண்டுப்பிரசுரங்கள்செய்துவியவசாயிகளுள் இது பாஷமாறு இனமாய்க் கொடுத்துதவவேண்டும். இந்தியாவில் வியாதிகளினால் அநேக மாடுகள் மாண்டுபோவதனால், கோ சிகிச்சைச் சாலைகள் பல (Veterinary Hospitals) இந்தியாவில் எல்லா பட்டணங்களிலும் ஸ்தாபனமாகவேண்டும். இம்மாதிரியான கோ சிகிச்சை சாலைகள் இந்தியாவில் இப்போது 353 இருக்கின்றன. இப்போது இந்தியாவின் ஆடுமாடுகளின் சங்கியை ஏறக்குறைய 147, 335, 852 ஆகவே இத்தொகை மாடுகளுக்கு இப்போதைய கோ சிகிச்சைச் சாலைகள் போதுமானவையல்ல.

பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து இந்தியர்களில் பெரும்பாலாரும், குடியானவர்களும், மற்றுமுள்ள ஜனங்களும் எழுத்துவாசனை தெரியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கும் மேற்கூறிய வியவசாய துண்டுப் பிரசுரங்களில் உள்ளவற்றை அறிமுகச் சக்தியற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தியர்களுக்கு கட்டாயமான இலவசப் படிப்பு வரவேண்டும் அதன்மேல் வியவசாய இந்தியா நல்ல நிலைமைக்கு வந்து நாடு செழிக்கவேண்டும்.

பாம்புகளைக் கொல்லக்கூடாது.

துஷ்ட நிக்ரஹம் சிஷ்டபரிபாலனம் என்ற வார்த்தையைச் சொல்லிக்கொண்டு விஷ ஜந்துக்களைக் கொலைசெய்தல் என்பது சபாவத்தில் வந்துவிட்டது. எப்பிராணியாயினும் நமக்குத் துன்பம் செய்யாதபடி உயிர் தப்பிவித்துத் தானாகப்போய்விடும்படி விடப்படவேண்டுமேதவிர, பாம்புகளை அது

துழைந்துள்ள இடங்களெல்லாம் தேடிப்பிடித்து அடிப்ப தென்னவோ, விரும்பத்தக்க காரியமன்று; பெரியமனிதர்கள், மகருஷிகள், மகான்கள் காலவித்தியாசத்தினால், பாம்பு ஜன்மாக்களை யடைவதுண்டு. அதனை நிரூபித்துக்காட்டக் கதைகள் புராணேதிகாசங்களில் பல காணக்கிடைக்கும். ஆகவே, நாம் இப்பிராணிகளைக் கண்டவிடங்களில் கண்டபடி கொல்லுதலினால், அவர்களுடைய அப்பிரியத்தை யடைகிறோம்.

ருரு என்ற மகருஷி பிரமத்வரை எவ்று விசுவாசவுக்கும் மேனகைக்கும் பிறந்த அழகிய பெண்ணைக் காதலித்தார். அவள் அழகிற் சிறந்த ரூபவதி. இவ்விருவர்க்கும் விவாகமாவதற்கு முந்தியே பிரமத்வரை, தனது சகிக்கூட்டத்தாருடன் விளையாடச் சென்றபோது, வழியறிக்கிடந்த பாம்பைத் தெரியாமல் மிதிக்க, அப்பாம்பு சீறி அவளைக் கடிக்க, அவள் இறந்தாள். பின்னால் அவளுடைய மரணத்தினால் துக்கப்பட்டு, ருரு தேவதைகளின் மத்தியஸ்த்தத்தின்பேரில், தம் வயதிற்பாதிபை பெண்களிற சிறந்துவிளங்கின பிரமத்வரைக்குத் தத்தம்செய்ய, அவள் உயிர் பெற்றெழுந்தாள். பின்னர் ருருவுக்கும் பிரமத்வரைக்கும் விவாகமாகியது. அன்றுமுதல் ருரு தம் பத்தினியைக் கொன்ற பாம்பின் வம்சம் எதைக் காணினும் கோல்கொண்டு அடித்துப் புடைத்தல் வழக்கம். இப்படி அவர்கள் கண்ட கண்ட பாம்புகளைக் கண்ட கண்ட விடங்களில் கொன்று குவித்துக் கொண்டே போனார். இப்படிச் சங்கல்பம் செய்துகொண்ட ருரு என்ற மகருஷி, காட்டிற்போய்ப் பாம்பைக்கொல்லுகையில் எதிரே நிர்ப்பயமாய்ப் படுத்திருந்த நீர்ப்பாம்பினைக் கண்ட இவர். அதனை ஒங்கியடிக்கப்போனார். அடிக்கவந்தவரை நோக்கி * டுண்டுபம், வலிமைமிக்க தபோதனரே! என்னை எதுக்காக அடிக்கிறீர். பாம்பைக் கொல்லுவதனால் நீரடைந்த பலன் என்ன என்று கேட்க, தாம் செய்துகொண்ட பாம்படிக்கும் சபதத்தைச் சொன்னார். டுண்டுபம் பிராமணனைப்பார்த்து, “இந்த உலகத்தில் மனிதர்களைக் கடிக்கிற ஸர்ப்பங்கள் வேறு. நீர்ப்பாம்புகள் ஸர்ப்பத்தைப்போ விருப்பதனாலேயே, நீர் அவற்றைக் கொல்வது ஸரியன்று; நீர்ப்பாம்புகளுக்கும்

* டுண்டுபம்-நீர்ப்பாம்பு.

ஸர்ப்பங்களுக்கும் ஸ்வபாவம் வேறு; ஸௌக்கியம் வெவ்வேறு, பிறரால் வரும் உபத்திவழி துயாமுமாத்திரம் ஒன்றாயிருக்கின்றன. நீர் தர்மந் தெரிந்தவராக இருந்தும் நீர்ப்பாம்புகளைக் கொல்வது உமக்குத் தகாது” என்று சொல்லிற்று.

இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட ருரு, பயத்தினால் ஒடுங்கியிருந்த தண்ணீர்ப் பாம்பை, மகருஷி என்றறிந்து அதைக் கொல்லவில்லை. சர்வ தர்மங்களும் தெரிந்தவரான ருரு அந்த தண்ணீர்ப் பாம்பைச் சமாதானம் செய்வதற்காக, பாம்பே! நீ யார்? நீ எதனால். இந்தப் பாம்பு ஜன்மமடைந்திருக்கிறாய்? என்று கேட்டார். தண்ணீர்ப்பாம்பு, ருருவைப்பார்த்து, ஐய! நான் முன்னம் ஸஹஸ்பாகு என்னும் ருஷியாகவிருந்தேன். அப்படியிருந்த நான் ஒரு பிராமணருடைய சாபத்தினால், பாம்பு ஜன்மத்தை யடைந்தேன் என்று சொல்ல, அதைப்படி, இந்த சாபம் எப்போது உமக்கு விமோசனமாகும் என்று கேட்டார்.

நீர்ப் பாம்பின் சரித்திரம்.

நீர்ப்பாம்பு பின்வருமாறு தன் சரித்திரம் கூறுவற்றது. “தபவலிமையுடைய கருமர் என்ற பிராமணருவார் முன்னம் எனக்கு சிநேகிதராயிருந்தார். நான் பாலியத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தபோது புல்லினால் ஒரு ஸர்ப்பத்தைச் செய்தேன். அக்நிஹோதநிரத்தில் ஞாபகம் வைத்திருந்த அவரை அப்பாம்பினால் பயமுறுத்தினேன். அதனால் அவர் மூர்ச்சையடைந்தார். மூர்ச்சை தெளிந்தபின் நான் செய்துபோட்ட சர்ப்பவடிவை யடையவேண்டுமென்று சபித்தார். நான் பயந்து அவரைக் கைகடப்பி நமஸ்கரித்து, ஐயா! நான் தங்களை ஸ்நேகிதர் என்று நினைத்து விளையாட்டாகச் செய்த காரியத்தைப் பொறுத்து மன்னித்துச் சாப்பிணி கெட அருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன். அவர் முன்னால் என்மேல் கோபத்துடன் சபித்ததை நினைந்து பெருமூச்சுவிட்டுப் பச்சாத்தாப்பப்பட்டு பின்வருமாறு சொன்னார். “இந்த சாபம் தவறுதலடையாது; இது உன்னைப் பிடித்தாலும், நான் சொல்லும் இந்தச்

சொல் உன் மனஸிலேயே இருக்கட்டும். பிரமதிக்குச் சுத்தரான ருரு என்னும் புத்திரருண்டாவர், சீக்கிரமாகவே அவரைப் பார்த்தவுடன் உன் சாபம் விமோசனமாகும்.” என்று இப்படிச் சொல்லியவுடன், நான் ஸர்ப்பருபமடைந்தேன். நீர்தாம் அந்த ருரு என்னும் பிரமதியன் புத்திரர். இப்போது என்னுருவமடைந்து உமக்கு ஹிதம் சொல்லப் போகிறேன் என்று சொல்லி அந் நீர்ப்பாம்பு பிரமதேவருடன் கூடிய பிராமண ரூபத்தை யடைந்தார். அவர் ருருவைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு உபதேசம் பண்ணினார்.

“எல்லாப் பிராணிகளையும் ஹிம்ஸிக்காம விருப்பது முதன்மையான தருமம். ஆதலால், பிராமணன் எவ்விடத்திலும் எந்தப் பிராணிகளையும் ஹிம்ஸிக்கக்கூடாது. இவ்வுலகில் பிராமணன்தான் சாந்தன் என்பது பிரசித்தியாக இருக்கிறது. வேதவேதாங்கங்களை யறிந்தவன் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயம் கொடுப்பான். கொல்லாமை பொய்யாமை, பொறுமை; வேதங்களை மறவாமை முதலியன பிராமணருக்கு முக்கிய தருமமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டன. கூத்திரிய தர்மத்தை நீர் இப்போது விரும்பத்தகாது. முன்னேனான ஜன்மேஜயன் செய்த ஸர்ப்பயாகத்தில் ஸர்ப்பங்களைக் கொன்றதையும், தபஸும் ஸாமர்த்தியமும் மனோபலமுமுள்ளவரும், வேதங்களிலும், வேதாங்கங்களிலும், பிராமணர்களுக்குள்ளே கிறந்தவரான ஆஸ்தீகரென்னும் பிராமணர், அந்த ஸர்ப்பயாகத்தில் பயமடைந்த ஸர்ப்பங்களைக் காப்பாற்றினதையும், நான் சொல்லுகிறேன் கேளும் என்று சொன்னார்.

இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு ஸர்ப்பங்களைக் கொல்லத் தொழிலையே ருரு விட்டு விட்டார். இப்படி மகான்கள் தவறிக் கெட்ட காரியம் செய்காலும், ஹிதோபதேசம்பெற்று கெட்ட செய்கையை விடுவதைக் கைப்பற்றி எவரும் ஜீவஹிம்சை செய்யாதிருக்கக்கடவர்.

என்று மஹாபாரதம் பேரஸோமபர்வத்திலும்.

